

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Fkf.172/2017/9.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2017. év október hó 3. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 20.Fk.1126/2016/35. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetés fele részének letöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Törvényszék a 20. Fk. 1126/2016/35. számú, 2017. április 25. napján kihirdetett ítéletével a vádlottat a Btk. 160.§ (1), (2) bekezdés e./ pontja szerinti emberölés bűntettének kísérlete miatt 4 év szabadságvesztés büntetésre és 4 évi közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fiataalkorúak fogházában rendelte végrehajtani; megállapította, hogy a vádlott a büntetés kétharmad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. A vádlott által az előzetes fogvatartásban és a házi őrizetben eltöltött időt a kiszabott büntetésbe beszámította, utóbbi tekintetében három napot feleltetett meg egy napi szabadságvesztésnek. Rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítélet ellen a vádlott, a védő és a vádlott törvényes képviselője fellebbezést jelentett be a vádlott felmentése, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése végett.

A védő a fellebbezésének írásbeli indokolásában - és a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében is - elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta. Álláspontja értelmében az a körülmény, hogy az elsőfokú bíróság nem vonta be a vádlott elmeállapotára vonatkozó magánszakvéleményt a szakértői bizonyítás körébe, nem idézte és nem hallgatta meg a szakértőket továbbá nem ütköztette véleményüket a nyomozás során bevont igazságügyi szakértőkkel eljárási szabályt sértett, amelynek az ítélet hatályon kívül helyezését kell maga után vonnia. Másodlagosan ugyanezen körülményre hivatkozva azt indítványozta az ítéltáblának, hogy tűzze tárgyalási formára az ügyet, idézze meg a szakértőket és vegye fel a hiányolt bizonyítást, majd ennek eredményeként a magánszakértői véleményt elfogadva, a vádlott beszámítási képességének hiányára vont következtetéssel mentse fel az ellene emelt vád alól. A beadványban harmadlagos indítványt is előterjesztett, amely szerint a vádlott tette nem emberölés kísérlete, hanem a kifejtett indokok alapján életveszélyt okozó testi sértés bűntette,

amelynek tetтарыos következménye a végrehajtásban próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés. Vitatta még a büntetés kiszabása körében súlyosító tényezőként értékelt erőszakos bűncselekmények elszaporodottságának felhívását.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.450/2017/1. számú átiratában - és képviselője a Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén is - a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság perrendszerű bizonyítás folytatott le és megalapozott, a felülbírálatban is irányadó tényállást állapított meg. Az indokolási kötelezettségét kellő terjedelemben teljesítette, az megfelel a logika szabályainak, a vádlott bűnösségére vont következtetés is okszerű, és helyes a vádlott tettének emberölés kísérleteként való értékelése. A vádlott beszámítási képességét kellően megvizsgálta az elsőfokú bíróság és elvetette a magánszakértői véleményt, mert megcáfolta annak állításait. Mivel az elsőfokú bíróság büntetés kiszabása is helyes volt, az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A nyilvános ülésen felszólalt a sértett képviselője, és lényegében az elsőfokú bíróság előtt előadottakat ismételte meg, kiemelte, hogy a vádlott többször is támadt, meg kellett fékezni és a mentő vezetőjének segítsége nélkül a tragikus vég is bekövetkezett volna. Indítványozta az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

A vádlott törvényes képviselője nem kívánt felszólalni.

A vádlott az utolsó szó jogán sajnálatát fejezte ki és megismételte, hogy nem kívánta a sértettet megölni.

A fellebbezés nem volt alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a kizárólagos védelmi perorvoslat alapján eljárva az elsőfokú ítéletet és a megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése szerint teljes körben bírálta felül.

Ennek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást. Nem foghat helyt a védő magánszakértői véleménnyel kapcsolatos kifogása, éppen ezért utasította el az ítéltábla az e tárgyban előterjesztett bizonyítási indítványt. Az elsőfokú bíróság a becsatolt magánszakvéleményt a tárgyalás anyagává tette és - helyesen - okirati bizonyítékként értékelte. A védelem által megbízott szakértőket nem vonta be igazságügyi szakértői minőségben az eljárásba, tehát nem kellett az eltérő véleményeket sem ütköztetni meghallgatás formájában. Az eljárásban kirendelt és véleményt adó szakértőket megidézte, meghallgatta, majd a magánszakvéleményben foglalt tartalomra is nyilatkozta. Mivel a vádlott elmeállapotának kérdése ezzel a bizonyítással egyértelművé vált, és az elsőfokú bíróság az ítéletben részletesen megindokolta az ezzel kapcsolatban elfoglalt álláspontját, ezért a másodfokú bíróság sem találta hiányosnak a bizonyítást, annak eredménye megnyugtató és megfelelően körbejárt, hibátlanul megállapított volt. Az elsőfokú bíróság részletes okfejtése teljes, nem igényel kiegészítést. Külön megindokolta a törvényszék azt a tényt is, hogy miért nem volt a fiatalok a bűncselekmény elkövetésekor hallucináció hatása alatt.

Az ítéltábla azt a védelmi hivatkozást sem tartotta alaposnak, hogy az eljárásba bevont szakértők véleménye azt tartalmazta, hogy a vádlott ismeretlen eredetű kábítószer fogyasztott, amely nem felel meg a valóságnak, mivel a rendelkezésre álló toxikológiai szakvélemény pontosan megjelölte az új pszichoaktív anyag nevét és hatóanyagát.

A szakvélemény valóban nem jelöli meg a kábítószer, mivel az elkészítés időpontjában arra még nem volt pontos adat. Azonban a tárgyalási szakra már rendelkezésre állt a szükséges információt tartalmazó szakvélemény, ezért azt a szakma szabályai szerint az elsőfokú bíróság a szakértők elé tárta, akik áttanulmányozták és erre is nyilatkoztak.

Az elsőfokú bíróság e tekintetben is helyesen és törvényesen járt el, a védelem nem tudta eredménnyel támadni a szakvéleményt ebben a részében sem.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárásban a bizonyítékokat teljes körben feltárta, az így felderített adatokat maradéktalanul az értékelési körébe vonta. A bizonyítékokat az ítéletben felsorolta, és elemzően értékelte. Azokat egyenként megvizsgálta, majd együttesen, összehátasában is értékelte, összevetette. A logikai érvelése pontos, az értékelése teljes és hibátlan volt. Minderre figyelemmel a megállapított tényállás megalapozott volt és egyben irányadó a másodfokú felülbírálatban.

Az elsőfokú bíróság részletesen foglalkozott a beszámítási képességében nem korlátozott, de kábítószer hatása alatt álló fiatalokú vádlott tekintetében az önhiba és a tévedés kérdésével is. E körben is helyes érveket sorolt fel az ítéletben, mivel a vádlott saját elhatározásából fogyasztott tiltott kábítószer azért, hogy megváltozott tudatállapotba kerüljön. Arra senki nem számíthat alappal, hogy azt a hatást fogja kiváltani az ismeretlen eredetű és tiltott szer, amit szeretne, ezért nem hivatkozhat sem tévedésre, sem az önhiba hiányára. Az elsőfokú bíróság a szakértőket részletesen kihallgatta a kábítószer várt és nem várt hatásáról, és csak megerősítést nyert, hogy még az azonos szer hatása is lehet eltérő ugyanannál a személynél egyedi helyzet, állapot függvényében. Egyben utaltak arra is, hogy az azonos szereknél is eltérő az adott, tényleges összetétel. A vádlottnak a kábítószer átadó személyel és annak tevékenységével kapcsolatos ismereteit is kellően taglalja az ítélet.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és törvényes a bűncselekmény jogi minősítése is.

A másodfokú bíróság a vádlott tettének jogi értékelésekor nem osztotta a védelem érveit. Az elsőfokú bíróság gondosan és alaposan vizsgálta az elkövetés körülményeiből levonható következtetéseket és nem tévedett, hogy élet elleni bűncselekmény teljes és befejezett kísérlete valósult meg.

A vádlott által az elkövetéshez eszközül használt kés paraméterei, a szúrás irányítottsága, a támadott testtájék és a támadások ismétlése nem teszi kétségessé az aktuális szándék megfelelő értékelését. A támadás sikertelensége után a vádlott további támadást is intézett a sértett ellen, és utóbb a sértett és a gépkocsivezető együttes erejével sem volt könnyű megfékezni a fiatalokú.

A bíróság helyes értékelését csak megerősíti a vádlott helyszínen elhangzott verbális fenyegetése („megdöglesz”), amely megelőzte a már közepes erővel hasba szúrt és közvetlen életveszélyes hasüregt megnyitó sebesülést szenvedett mentőápoló ismételt támadását.

A sértett speciális alany, közfeladatot ellátó személy volt.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a vádlott tettét a Btk. 160. § (1),(2) bekezdés e. / pontja szerinti minősített emberölés kísérleteként.

Az eset összes körülményeinek együttes értékelése után abban sem tévedett az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott kifejezetten nem kívánta a sértett halálát, a helyzetből kívánt menekülni, eshetőleges szándékkal belenyugodva abba is, hogy a támadásába a sértett belehal.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító tényezőket feltárta és az ítéletében felsorolta. Ezt annyiban kell kiegészíteni, hogy a vádlott eshetőleges szándéka enyhítő tényező, amely az értékelésből kimaradt.

Az erőszakos cselekmények elszaporodottsága valós, de a fiatalok személyek részéről mentősökre irányuló támadásról ez valóban nem mondható el.

Az elsőfokú bíróság körültekintően értékelte, hogy a bűncselekményt fiataloként elkövető, a 16. életévét pár nappal meghaladó vádlottal szemben speciális szempontokat kell szem előtt tartani a bűncselekmény szankcionálása során. A felnőttektől eltérő és az anyagi szabályok között megfogalmazott büntetés kiszabási célok, az 1 hónaptól 15 évig terjedő irányadó tételkeret mellett azt is észlelni kell, hogy pár napon múlt, hogy a vádlottra nem a 10 éves felső határ vonatkozik. Minden tényezőt értékelve és összevetve a kiszabott fő- és mellékbüntetés négy éves mértéke megfelelően kifejezi a büntetés generál preventív céljait, ezért nem látott törvényes indokot az ítéletábra annak enyhítésére, másfelől - az ügyésznek a büntetés felemelésére irányuló fellebbezése hiányában - pedig a súlyosítási tilalom állt be. A büntetés tetтарыos, erre figyelemmel nem kellett érinteni a másodfokú eljárásban.

Az elsőfokú bíróság a törvényben előírtnál eggyel enyhébb büntetés-végrehajtási fokozatot írt elő, amely egybevág a speciális prevenció által megkövetelt szempontoknak. Éppen a vádlott személyi társadalomra veszélyessége miatt a másodfokú bíróság lehetőséget látott arra is, hogy a feltételes szabadság kedvezményét úgy állapítsa meg, hogy arra a büntetés fele részének kitöltése után lehetőség nyíljon. Ez a rendelkezés elősegíti a törvény és az uniós direktívák által elvart célok teljesülését. Segíti a fiatalok helyes irányba fejlődését, a nevelő és beilleszkedő hatások előtérbe kerülését. A vádlottnak komoly oka és ösztönzése lesz a megfelelő magatartás tanúsítására a büntetés végrehajtása során, mert így tudja bizonyítani a lehetőségre való alkalmasságát és szabad életének mielőbbi megkezdését. Ezért alkalmazta a Fővárosi Ítéletábra a Btk.38.§ (3) bekezdésében írt különös méltánylást érdemlő rendelkezést.

Az elsőfokú bíróság a járulékos kérdésekben helyesen határozott, ezt az ítéletábra nem érintette.

Az elsőfokú ítélet helybenhagyása a Be. 371. § (1) bekezdésén alapszik.

A végzés ellen a fellebbezés további lehetőségét a Be. 386. § (1) bekezdése kizárja.

Budapest, 2017. év október hó 3. napján

. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mató Ágnes s.k.
előadó bíró

. Vincze Piroska s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 20.Fk.1126/2016/35. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.172/2017/9. számú határozatával jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2017. év október hó 3. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő